

Sezona noslēgta, parāds palicis

Atmiņā palicis optimisms, ar kādu Līvānu kūdras fabrikas vadītāji, puse gadu iepriekš runāja par gaidāmo sezonu. Patiesām, uzņēmuma kolektīvs bija teicami sagatavojies uzsākt darbus. Tehniku izremontēja labi un laikā, savu ar savu masīnu sakārtošanā ieguldīja arī racionalizatori. Nostiprināja brigādes, katrai noteica precīzu uzdevumu. Kadru jautājumu risināja atbilstoši spēkiem — palīgā uzaicināja studentus, vecāko klašu skolēnus. Atlika tikai gaidīt skaidru laiku.

— Šī vasara neapšaubāmi bija labāka par iepriekšējām, — stāsta fabrikas direktors M. Kitajevs. — Taču diemžēl ne priekš mums. Lūk, par visam maz zaļo ailišu, kas atspoguļo kūdras ieguves gaitu.

Sākām skaidrīt. IZRĀDĪJĀS, ka ar maksimālu atdevi kūdras ieguvei varēja strādāt tikai divas dekādes

pilnīgi pamatoti uzskata, ka kūdras ieguvei vienmēr ir atradusies daudz grūtāka stāvoklī, nekā, teiksim, lauksaimniecī. Ja pēc kārtējās lietas gāzes parādās saulītē un vēl uzpuš vējš, tad graudu novākšanas kombains jau var strādāt. Turpretim kūdras savākšanas mašīnām jāstāv uz vietas, kamēr no purva iztvaiko pēdējie vaignes pilieni. Ta aizrit dārgais laiks. Un tomēr, vai bija iespēja, ja ne izpildīt plānu, tad vismaz samazināt atstarpī starp vēlamo un sašniegto?

— Teikšu atklāti: mēs varējām padarīt vairāk. Visas cerības likām uz pēdējo vasaras mēnesi — augstus, taču atkal pievilāmies. Vajadzēja pilnīgāk izmantot dienu, kamēr gaišs, brīvdienas, — atzina M. Kitajevs.

Fabrikā nenofiedz arī šādu faktu: darba aritmija nelabvēlīgi iespaido cilvēku, un, kaut arī rupju disciplīnas parakšumu nebija, tomēr īpašu centību nejutā. Attiecībā uz lietas organizatorisko pusi jāatzīst, ka uzņēmuma vadītāji bija parūpējušies gan par cilvēku nodrošināšanu uz objektiem, gan par viņu bezmaksas ēdināšanu brīvdienās tieši darba vietās. Vajadzēja uzmanība veltīta arī sociālistiskajai sacensībai, tās uzvarētāju morāla-

jai un materiālajai stimulēšanai. Attiecīgi ieinteresēti bija ne tikai labākie strādnieki, bet arī meistari — galvenie darba organizatori. Un tomēr tas viss nedeva vēlamos rezultātus. Acmredzot, panākumi vai neveiksmes tomēr galvenokārt atkarīgi no cilvēkiem. Tāpēc likumsakarīgi, ka uzņēmumā vispusīgi analizē personīgo plānu izpildi. Piemēram, mašīnista Viktora Afanasjeva, PSKP biedra, izstrāde sastādīja 2 431 hektāru, Demidam Celnovam tā bija 2 641 hektārs, Ivanam Piskunovam — 2 600 hektāri. Šie ir paši augstākie rādītāji visā fabrikā. Diemžēl lādu ir nedaudz, katrā ziņā mazāk, nekā varētu būt. No atsevišķiem minušiem veidojas kopējais zaudējums.

Kā vairumā rūpniecības uzņēmumu aktuāls ir kadru jautājums.

— Mēs negaidām gatavus speciālistus, — stāstīja direktors. — Taču šajā sezonā pārlicējinājāties par kādu jaunu iespēju. Pie mums teicami pastrādāja Līvānu I. vidusskolas vecāko klašu audzēkņi. Noiemām šajā skolā iegriezties biežāk. Ne tikai vajadzības spiesti, bet arī tādēļ, lai orientētu jauniesus izvēlēties mūsu profesiju. To arī darīs fabrikas speciālisti.

I. KOROŅOVA